

Governar Espanya

MIQUEL ICETA

AVUI, 5.01.08

La resposta a la pregunta quin és l'objectiu del PSC en les properes eleccions generals és tan senzilla com rotunda: governar Espanya. Des de la seva fundació, el PSC ha decidit intervenir a la política espanyola a partir de la seva influència en el PSOE, en congruència amb el model federal d'organització de l'Estat que defensem. Aquesta convicció i la sintonia amb el projecte polític del socialisme espanyol ens han portat a participar activament en els governs de Felipe González (1982-1996) amb Narcís Serra, Ernest Lluch, Joan Majó, Josep Borrell i Jordi Solé Tura, i en el govern Zapatero (2004-2008) amb José Montilla, Joan Clos i Carme Chacón, als quals cal afegir David Vegara com a Secretari d'Estat d'Economia.

Fem un bon balanç de la legislatura que acaba: la retirada d'Iraq, una sòlida gestió econòmica, el reconeixement de més drets i llibertats i l'ampliació de les polítiques socials. Sols cal recordar que s'han creat tres milions de llocs de treball, que un milió i mig de treballadors han passat de tenir una ocupació precària a una ocupació estable, que un milió dues-centes mil persones es beneficiaran de la Llei de la Dependència, que tres milions de persones es beneficiaran de l'Estatut del Treballador Autònom, que el salari mínim interprofessional ha arribat als 600 euros (en 4 anys s'ha pujat més que en els 8 anteriors), que la despesa en educació ha crescut un 122%, que la despesa en recerca ha crescut un 260%, que la inversió en habitatge protegit ha crescut un 60% cada any, que la inversió en infraestructures ha estat de 42.500 milions d'euros, que l'increment de les pensions mínimes ha estat el triple que en la legislatura anterior i que s'ha reconegut el dret al matrimoni de les persones homosexuals.

També podem fer un balanç molt positiu pel que fa a l'autogovern de Catalunya: l'aprovació del nou Estatut, que suposa la màxima cota d'autogovern assolida pel

nostre país des de 1714, l'acord per incrementar de forma significativa la inversió pública de l'Estat a Catalunya (34.000 milions d'euros en set anys), el reconeixement de la llengua catalana a Europa, el retorn a la ciutat de Barcelona del castell de Montjuïc, l'aprovació de la Carta Municipal de Barcelona, el trasllat a Barcelona de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions (primer organisme regulador estatal no ubicat a Madrid), l'inici per llei del procés de retorn dels *papers de Salamanca*, el reconeixement del domini d'Internet *.cat*, etc.

Pel socialisme català els reptes de la propera legislatura (2008-2012) són clars: desenvolupar plenament el nou Estatut (assolint entre d'altres el traspàs de la gestió del servei de rodalies i esdevenint decisius en la gestió de l'aeroport de Barcelona) i pactar un nou sistema de finançament autonòmic solidari que no penalitzi les comunitats més dinàmiques i emprenedores. Per assolir aquests reptes necessitem una nova derrota del PP en les properes eleccions generals, un nou govern presidit per Zapatero i un reforçament de les posicions federalistes en el si de l'esquerra espanyola. Aquest és el sentit de fer confiança al PSC.